

КОРОТКІ ВІСТІ

Середа, 15 січня, 1969

В АМЕРИЦІ

ІНІЦІАЦІЯ РІЧАРДА М. НІКСОНА НА ПРЕЗИДЕНТА ЗСА буде започаткована в понеділок 20 січня ц. р. молебнями різних віровизнань. Римокатолицький єпископ Нью-Йорку Теренс Д. Кук уділить благословення під час церемонії записання на сходах Капітолію. Іншою проголошить Чарльз Е. Тукер з Луїсвілля, єпископ Африканської Методистської — Єпископальної Сіонської Церкви. Крім того, проведуть молитви: архієпископ Іаковос, голова Грецької Православної Церкви Північної і Південної Америки, рабін Едгар Ф. Магнін, духовний провідник Храму Вільям Булевард в Лос-Анджелес та євангелістський пастор Біллі Грегем.

У ВІСЦІДІ СПІДСТВА В СПРАВІ ЗЛОВЖИВАНЬ в ньюйоркській Адміністрації Людських Ресурсів і Голландії арештовано в п'ятницю минулого тижня натуралізованого американського громадянина Г. Ф. Кеппікуса під закидом участі в змові перевести понад один мільйон доларів із ньюйоркської Адміністрації Людських Ресурсів до одного з банків у Швейцарії. У зв'язку з аферою зловживань в названій Адміністрації керівник П. Мічел І. Гінсбург заявив, що його агенція перейде повну контролю над трьома центрами допомоги в Нью-Йорку, які одержували фонди безпосередньо з Вашингтону.

У ЗВ'ЯЗКУ З ПРОГРАМОЮ ГУБЕРНАТОРА СТЕПЕНА НЬО ЙОРКА НЕЛСОНА РОКЕФЕЛЛЕРА зменшити витрати в рамках стейтового бюджету на 5 процентів, буде зменшена допомога для шкільних дітей з 760 доларів до 726 доларів на одного учня, і дотеперішня допомога для родин із 4 особами буде зредуквана до 3.500 дол. річно.

РОЙ ВІЛКІНС, провідник поміркованих негрів, які змагаються за громадянські права негрів у ЗСА, заявив рішуче проти домагань негрівських студентів, які виступають за введення окремих програм студій в коледжах і на університетах. Вілкінс, який є ексекютивним директором Крайової Асоціації для сприяння кольоровому населенню, ствердив, що такі вимоги студентів є тільки іншою версією расової сегрегації.

АМЕРИКАНСЬКІ ЖИДІВСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ організують на терені ЗСА широку протестну акцію проти заборони французьким урядом продавати Ізраїлю зброю й інші військові матеріали, щоб не дати цим можливості використовувати цю зброю в мілітарних акціях проти арабів. Представники шістьох жидівських організацій інтерв'ювали в цій справі у французького посла в Вашингтоні Річарда Коген, заступника ексекютивного директора Американського Жидівського Конгресу, заявив, що, встановлюючи таку заборону, президент де Голль "підбадьорює арабських терористів" і "ліс на шкоду справі миру й безпеки на Середньому Сході".

У СВІТІ

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ФРАНЦІЇ МІШЕЛЬ ДЕБРЕ заявив представникам американської делегації для переговорів у справі В'єтнаму, що — не заважаючи на теперішній імпас — ці переговори будуть успішні й доведуть вікни до миру у В'єтнамі. Промовляв Дебре під час прийняття, влаштованого для керівника американської делегації В. Аверелла Гарримана у вівторок 14 січня ц. р. Гарриман має відлітати вже в неділю 19 січня до ЗСА. Його заступник Сайрус Р. Бенс залишиться в Парижі ще один місяць після інаугурації Ніксона на президента, щоб перевести передачу всіх справ новим керівникам американської делегації, що її очолюватиме Генрі Кебот Ладж.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД відбув у понеділок 13 січня ц. р. спеціальну нараду в справі французької заборони експортувати зброю до Ізраїлю й у вівторок мала відбутися в цій справі окрема нарада Ізраїльського парламенту. Прем'єр Ізраїлю Леві Ешколь заявив, що уряд поради Ізраїльським замовцям літаків і летючих машин у Франції не касувати своїх замовлень і не вимагати звороту літачів уже грошей, але чекати на еventуальну зміну становища Франції в цій справі. Згідно з повідомленням преси Ізраїльські замовці впаляли французьким фабрикам на рахунок замовлень понад 100 мільйонів доларів.

ЗБУДОВАНУ НА АМЕРИКАНСЬКІ ГРОШІ й американськими інженерами шосе в арабській державі Ємен між містами Сана і Таіз відкрито для цивільного вжитку. Вона була замкнена протягом 15 місяців єменськими роялістами після того, як єгипетські війська, які підтримували республіканський режим, відійшли з Ємену. В Ємені перебувало 4.000 єгипетських воїнів, які охороняли згадану дорогу.

ПОПУЛЯРНИЙ УРЯД, бажаючи припинити поширення європейської чужої музики в Іспанії, наказав радію і телебаченню станції виконувати 50 процентів їхніх музичних передач композиціями іспанських і південноамериканських музикантів. Міністерство інформації подало відомо, що 75 процентів популярних пісень будуть передавати виключно іспанською мовою і 10 процентів усього часу присвяченого для музики мають займати класичні музичні твори.

ПРЕДСТАВНИКИ ЧОТИРЬОХ СХІДНОАФРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ, які беруть участь в конференції держав Британської Спільноти Народів, що відбувається в Лондоні, відмовилися дискутувати про питання міграції, аж поки Велика Британія не скасує обов'язуючих тепер обмежень для поселення британських громадян не-білої раси на її території, кількість яких була встановлювана іміграційним законом для кожного року. Держави, які відмовилися від дискусії в міграційних справах, стосують у себе обмеження проти імігрування на їх територію підприємців і торгівців індійського походження.

ЧЛЕНИ ЕКСПЕДИЦІЇ АКАДЕМІЇ ПРИРОДНИЧИХ НАУК з ФІЛАДЕЛФІЇ знайшли під час своїх дослідів при бережжі Австралії шість гармат із корабля відомого британського подорожника капітана Джеймса Кука, що були скинуті дня 10 липня 1770 року в море для рятівання корабля перед затопленням.

ФРАНЦІЯ І СССР ПІДПИСАЛИ в Парижі торговельну угоду, яка передбачає подвоєння обсягів торгівлі до 1974 р. В минулі роки торговельний оборот сягнув суму 700.000.000 дол.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН В ОСТАННЬОМУ ЗВЕРНЕННІ ПРО СТАН УНІ ЗАКЛИКАЄ ДО ДАЛЬШИХ ЗУСИЛЬ ДЛЯ МИРУ В СВІТІ І ДОБРОБУТУ ДОМА

Вашингтон. — Президент Ліндон Б. Джансон у своєму шостому з черги і останньому зверненні про Стан Уні закликав до дальших зусиль для досягнення миру в світі та для здійснення програми Величюого Суспільства дома. Президент промовляв на спільній сесії Конгресу у вівторок, 14-го січня ввечері, і його промову передавало через більшість телебачення і радіо станцій. Прихід Президента на залу в Палаті Репрезентативів усі законодавці, як і приватні члени Уряду привітали вставанням з місць та довгими аплодисментами, які багато разів повторювалися під час промови, що була рівночасно і прощальною. «Шостий і останній раз я передаю Конгресові мою оцінку про Стан Уні» — говорив Президент, закликаючи, щоб влада кожного Президента і його Уряду не закривалася сама в собі, бо вона діє багато в спадщині від своїх попередників, як і залишає наслідки для своїх наступників. Продовжуючи ту саму думку, президент Джансон перед закінченням своєї промови закликав Конгрес, щоб дав новобраному президенту Ніксону всі можливі підтримки, бо він її потребуватиме, двигаючи татар за всіх. Джансон окрема рекомендував:

✓ Збільшити федеральну підтримку для Програми Прикладних Мист. В своєму бюджеті Президент рекомендує на цю ціль 750 мільйонів доларів.

✓ Призначити фонди на будову нових 500.000 домів для потребуючих родин.

✓ Створити новий, на пів урядовий і на пів приватний банк для місцевого розвитку.

✓ Збільшити мінімальні виплати із Соціального Забезпечення з 55 на 88 доларів місячно.

✓ Схвалити закон про

спеціальну опіку над дітьми, що забезпечувала б також медичну і фахову допомогу дітям і матерям.

✓ Призначити 3.5 бильйонів доларів на програму вишколу до праці.

✓ Поробити дальші заходи для повного переведення в життя законів проти расової дискримінації у виборах.

✓ Призначити 300 мильйонів доларів на допомогу містам у поборюванні злочинності.

Президент Джансон також рекомендував продовжити збільшення податку і виснаження, що вносить цю рекомендацію в розумінні з новобраним президентом Ніксон.

В закордонних справах президент Джансон бачить тепер ліпші вигоди на замирення у В'єтнамі, ніж були за останні чотири роки, та рекомендує продовжувати зусилля в цій справі. У відношенні до Совєтського Союзу, президент Джансон рекомендує дальші заходи для обмеження поширення атомової зброї та всі інші по-розуміння, які могли б сприяти до миру в світі, «не заважаючи на огиди, яку американці мають до тоталітарного режиму». Президент Джансон також пропонує спільні американсько-совєтські зусилля для замирення на Близькому Сході, що загрожують світовому миру. Своє звернення президент Джансон закінчив: «А тепер прийшов час, щоб відійти. Я сподіюся, що сто років від сьогодні хтось скаже, що працюючи разом, ми змогли до більшої справедливості в нашій країні — більшій справедливості для всіх людей, як і до залепнення благословення волі для тих, що прийшли після нас. Цього я сподіюся. Але я вірю, що хтось скаже, що ми щонайменше старалися це досягнути».

25 моряків згинуло і 85 було поранених внаслідок вибуху на атомовому літаконосці „Ентерпрайс“

Перл Гарбор. — У вівторок 14 січня ц. р. виникла на найбільшому в світі воєнному кораблі — атомовому літаконосці „Ентерпрайс“ пожежа з виходами пожежа, внаслідок якої загинуло 25 членів залоги і 85 моряків було поранених. Доля деякої кількості моряків ще неустійчена. Вибухи й пожежа пошкодили видатно перед велетенського 90 000-тонного корабля, що його висота сягає 25 поверхів і довжина чверть милі. Зайнятий на літаконосці атомові реактори не зазнали пошкодження. Безпосеред-

Не передбачається швидкого зменшення американських сил у В'єтнамі

Сайгон, Південний В'єтнам. — Командування американських збройних сил у В'єтнамі не передбачає можливості зменшення цих сил швидко, як і в другій половині цього року. У В'єтнамі з тепер 540.000 американських воїнів і південно-в'єтнамський уряд заповів, що частина тих воїнів, яких 20.000,

зможе повернутися назад до Америки вже в найближчому часі. Американське командування скептично ставиться до таких можливостей раніше, поки сама південно-в'єтнамська армія зможе перебрати на себе більші оборонні завдання та буде до цього ліпше приготувана вишколом і зброєю та устаткуванням.

Шпигуна Мортон Собелла звільнено з тюрми після 17 років ув'язнення

Нью-Йорк. — Рішенням Апеляційного Суду ЗСА звільнено у вівторок 14 січня ц. р. відомого воєнного шпигуна Мортон Собелла, що був засуджений в квітні 1951 року за співпрацю з засудженими до смертної кари атомовими шпигунами Джуліусом і Етел Розенбергами та за передавання важливих військових секретів Совєтському Союзові, на тринадцять років ув'язнення. Звільнено Собелла з в'язниці після відбуття ним 17 років і 9 місяців вироку. Формально Собелл мав бути звільнений щойно з кінцем 1969 року, але рішенням Апеляційного Суду йому заручено до вироку сім і пів місяців, що їх він перебував у тюрмі під час слідства у своїй справі. Випущеного із федеральної тюрми в Луїсбург, Па., Собелла зустрічали на автобусовій станції в Нью-Йорку його дружина Гелен, донька і син, як також 74-літня мати. Жінка Собелла протягом 15 років працювала, як вчителька в одній із приватних шкіл у Нью-Йорку, добуваючись водночас всіма можливими шляхами передчасного звільнення Собелла.

СУЖА відзначить 75-річчя „Свободи“

Нью-Йорк (РК) — Управління Спільних Українських Журналістів Америки інформувало, що з нагоди 75-річчя „Свободи“ вона влаштує окремі Вечір, який відбувається в суботу, 25-го січня, о год 5-ї пополудні в приміщеннях Українського Інституту Америки при 79-й вулиці і 5-й есеню. В програмі вечора виступить відомий публіцист і письменник, зокрема медичний співробітник „Свободи“ та головний радник УНС д-р Михайло Данилюк з Мінеаполісу, письменник і журналіст Ярослав Курдиш, ред. д-р Ярослав Шавяк з Вашингтону, письменники Микола Помедлюк й Іван Керницький — Ікер та ред. А. Драгай.

Президент Ліндон Б. Джансон

25 моряків згинуло і 85 було поранених внаслідок вибуху на атомовому літаконосці „Ентерпрайс“

Перл Гарбор. — У вівторок 14 січня ц. р. виникла на найбільшому в світі воєнному кораблі — атомовому літаконосці „Ентерпрайс“ пожежа з виходами пожежа, внаслідок якої загинуло 25 членів залоги і 85 моряків було поранених. Доля деякої кількості моряків ще неустійчена. Вибухи й пожежа пошкодили видатно перед велетенського 90 000-тонного корабля, що його висота сягає 25 поверхів і довжина чверть милі. Зайнятий на літаконосці атомові реактори не зазнали пошкодження. Безпосеред-

В СССР знову розбудовують систему концентраційних таборів

Цюрих. — Швейцарський журнал, що виходить німецькою мовою, „Дер Бунд“ опублікував нові відомості про розростання мережі концтаборів на території СССР, починаючи від літа 1966 року. Різниця з часами за Сталіна та, що після великих повстань, в яких головну роль відігравали Упівці, як на Коліми, в Караганді, в Тобольську, комуністичний режим тепер не створює великих таборів, болячись повторних повстань. В Сибіру, на

Совети випустили в орбіту Землі новий космічний корабель „Союз 4“

Москва. — У вівторок 14-го січня, Свєтський Союз випустив зі своєї бази в Казахстані нову космічну кабіну „Союз-4“ з космонавтом полк. Володимиром Шаталовим, вприсне інформуючи про цей лет негально по радіо і телебаченню. Негально після випуску „Союзу 4“ були здогади, що Совєти можуть пробувати підобий лет до Місяця, як його недавно виконали три американські астронавти. Тепер здогадують, що космонавт Шаталов буде пробувати злучитися свою кабіну в орбіті з іншим космічним кораблем, що його мали випустити Совєти в орбіту Землі дещо пізніше. Згідно з останніми повідомленнями із середи 15-го січня ц. р. совєти випустили зараз же після „Союзу-4“ новий космічний корабель із трьома людьми залоги. Під час свого лету навколо Землі цей новий корабель буде

Полк. Володимир Шаталов 41-літній пілот космічного корабля „Союз-4“. Він одружений і має двох дітей

пробувати злучитися із „Союзом-4“, що ним пілотує Володимир Шаталов.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

УКРАЇНЦІ ВИСТУПИЛИ НА МІЖНАРОДНОМУ ФЕСТИВАЛІ В БЕЛЬГІЇ

Монсюр Марініс. — У міжнародному фестивалі - концерті в цьому місті взяла участь українська мистецька група — Український Балет з Шарлеруа, до якого входять переважно наші гірники та їхні діти. На Фестивалі виступали, крім бельгійських мистців та українців, також поляки і представники африканських країн. Українців довго оплескували за виконання народних танців.

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ ІРЕМІ КОЗАКА В ДІТРОЙТІ

У мистецькій залі Публічної Бібліотеки при вулиці Кефелл відбувається індивідуальна виставка образів молодого мистця Іреми Козака. Поза автопортретом великого формату при самій вході, всі образи — це абстрактні композиції з деякими нахилом до конструктивізму. Виставка має добрий відгук у місцевій пресі, як теж тішиться доволі гарною фреквенцією чужої і нашої публіки. Ірема Козак є молодшим сином мистця Едварда Козака. Він градуєнт і магістр мистецтва університету Вейн. Разом із батьком веде мистецьку студію для молоді при Култі. Гром. Клобі.

УКРАЇНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ У РИМІ ПРИПИНІВ ДІЯЛЬНІСТЬ

Рим. — Заснований в 1945 р. заходами Апостольського Візятатора для українців у Зах. Європі Архієпископа Івана Бучка Український Допомоговий Комітет у Італії, УДК, закінчив свою багаторічну діяльність з кінцем 1968 р. Повідомлення про розв'язання УДК підписали о. шамб. д-р Мисролад Маруєши, як голова, і о. Василь Лосічок, як секретар. З нагоди припинення діяльності УДК, висловлено подяку всім, хто підтримував його працю, а також вида-

У Канаді вийшло 12 офіційних державних брошур українською мовою

Торонто. — Заходами провінційного уряду Онтаріо, в тому провінційного урядового секретаря і міністра громадянства, видатного канадського діяча українсько-го роду Івана Яремка, в Торонті вийшли дотепер 12 ілюстрованих брошур українською мовою. Такі ж брошури видає в рамках провінційного онтарійського уряду на 13 інших мовах, щоб кожний громадянин міг прочитати видання рідною мовою, або ж мовою, яку найкраще розуміє. Видано наступні брошури: „Свєпільна Опіка“, „Здоров'я“, „Освіта“, „Рада Робітничої Компенсації“, „Праця“, „Виправні Інституції“, „Біті Шляхи“, „Транспорт“, „Генерація Прокуратора“, „Земля і Ліси“, „Структура Державного Управління“, „Туризм і Інформація“. На обкладинках цих видань опубліковано Звернення прем'єр-міністра уряду Онтаріо Джона П. Робарта, в якому прем'єр-міністр тієї великої області Канади уявляє турботу про грома-

Члени ОДУМ воюють проти комуністів у В'єтнамі

Журнал „Молода Україна“ з грудня 1968 р. — орган ЦК Об'єднання Української Демократичної Молоді, поінформовав, що тепер у В'єтнамі, в складі американських Збройних Сил, перебуває декілька членів ОДУМ-у. Так, із Філадельфії перебувають у В'єтнамі в боротьбі проти комуністичного агресора, що послугується переважно російською зброєю, Андрій Бережний, Володимир Вілоус і Олександр Зінченко. Зінченко був тяжко ранений, але вже видужав й далі залишився з зброєю в руках у В'єтнамі. З червня 1968 року у В'єтнамі перебуває один з активних одумців, колишній

Володимир Луців виступатиме в березні-квітні в Америці

Лондон, Англія. — Після виступів на кораблі „Квін Елізабет“ і у кількох відпочинково-розважальних місцях в Англії, відомий співак-бандуїст Володимир Луців підготує тепер нову програму для серії концертів у ЗСА. Перший його виступ відбудеться на Святи Табас Пешенна 9 березня у Рочестері. Н. П., потім 15 у Сиракузах, 22 в Чикаго, 30 березня у Гартфорді. Кон. Вол. Луців перебуватиме в Америці від 7 березня до 22 квітня і, виступити ще в кількох інших містах, крім того, перепланованих. Володимир Луців надіслав до Редакції свій великий репортаж про концерти на поклада корабля „Квін Елізабет“, який незабаром буде опублікований на сторінках „Свободи“.

СВОБОДА SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1988
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Press, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For USA members monthly \$5.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перед 22 Січня

В Україні про славетні дати 22 Січня 1918 р. і 22 Січня 1919 р. мають право згадувати тільки партійні пропагандисти. Та й вони не називають відверто тих великих днів у новій українській історії боротьби: проголошення Державності Українці у формі Української Народної Республіки та проголошення там же, на площі св. Софії в Києві, Соборності Української Держави.

Хоча ці найважливіші дати в нашій історії і заборонені, і в союзовській пресі помітно, що в масі українського народу про них знають і про них пам'ятають. Сприяють цьому старші віком люди — свідки, очевидці й творці тих подій, бож не всі в таких людей пішли на еміграцію; сприяють розголосенню тих дат і західні радіофоністи, що передають в Україну рідною мовою нашою народу репортажі про піднесення українських національних прапорів над американськими містами на відзначення Січневих Роковин, про промови сенаторів і конгресменів, про прокламації губернаторів штатів, з підкресленням симпатій до українського народу в його боротьбі за волю і державність.

Особливо союзовська преса, призначена для молоді, намагається прикрасити значення дат Січневих Роковин, спотворюючи їх зміст, заперечити необхідність продовження боротьби за дійсно Самостійну і дійсно Соборну Україну. Так, у київській газеті "Молодь України" в грудні 1968 р. з'явився цілий цикл статей: "Союз нездоланий", "Ленін і розквіт союзовської культури" і т. д., у яких є випадки проти першого Президента уряду УНР акад. М. Грушевського, проти Української Центральної Ради, цитують навіть уривки із полеміки В. Леніна з одним із ідеологів українського націоналізму д-ром Д. Донцовим. Газета твердить, що "Україна була першою національною союзовською державою на території кол. Російської імперії", при чому, мовляв, Україна добровільно пішла на союз із союзовською Росією, котра нібито "допомогла" здобути "державність" Вілорусі, Грузії і т. д. "Молодь України" зазначає той факт, що загартівниця Росія Леніна хотіла захопити не тільки Україну, але й Фінляндію й інші країни...

Вже самий факт, що союзовська преса напередодні Січневих Роковин пише на тему української державності, показує стурбованість окупанта.

Імперська доктрина

Минулого, 1968 року речник російського імперіалізму ІЛК Кіпсцев аперше відверто заявив, що збройні сили СРСР і країн Варшавського півкту мають право втручатися всюди, де "світова система соціалізму потребує допомоги". "Правда" з 26 грудня м. р. в передовій "Виховання міжнародного соціалізму" знову повторила тезу про "світову систему соціалізму": "Соціалістичний імперіалізм нашого народу, його зрозуміння історичної відповідальності за долю світової системи соціалізму якраз виявилися в реальній допомозі, яку СРСР з іншими країнами соціалізму дав чехословацькому народу..."

Таким чином московський імперіалістичний центр намагався узаконити своє право на мілітарну агресію супроти кожної сателітної країни, включно з Румунією і навіть Югославією, хоч остання давно вже не вважала себе членом "світової системи соціалізму".

Під беззубі коментарі світової преси і мовчанку багатьох урядів вільних країн світу, Москва пішла в своїх замахів ще далі. В документах ОН, складених незадовго після закінчення війни, зазначено, що коли б у Західній Німеччині відбудувався фашизм, тоді війська інших країн мають право окупувати Західну Німеччину. Протягом 1968 р. союзовська преса і союзовська дипломатія постійно твердили й твердять, буцімто в Західній Німеччині "підніс голову неонацизм". Хоча насправді група неонацистів у тій країні не може являти жадної загрози, бо її членів можна на пальцях порахувати, а вони при потребі сам поставили б поза законом, — Союзовський Союз та світові комуністичні пропагандисти труляють у сурми, мовляв, фашизм там зростає... Такі голоси можуть бути уверхією до збройного нападу СРСР на Західну Німеччину, себто уверхією до війни за решту вільної Європи.

Заплутаний у протиріччях, російсько-імперський уряд і партія намагаються теоретично "обґрунтувати" можливі воєнні авантюри Москви. Можливо тому новообраний президент ЗСА Р. Ніксон заявив, що Америка буде концентрувати увагу саме на Європі.

"ПЕРШИЙ БОЛЬШЕВИК"

Мюнхен. — Молодий американський професор Алберт Л. Вілкс написав книжку під назвою "The First Bolshevik". Вона видрукувана в Нью-Йорку в 1968 році. Це — політична біографія Петра Ткачова (1844-1886), російського революціонера.

В своїх студіях про діяльність Ткачова А. Л. Вілкс використав бібліотеки й архіви різних країн. У 1966 р. він шукав матеріялів для своєї теми в Москві, у великій бібліотеці імені Леніна. Непомалу був він здивований, що в цій бібліотеці знайшов тільки одну книжку про Ткачова, але його творів, що були видруковані в Москві перед другою світовою війною, навіть у каталогах немає.

В розмовах з молодими науковцями в Москві Вілкс доводився згадувати російських революціонерів XIX століття Чернишевського, Бакуніна, Лаврова, Михайловського. Ці особи їм були відомі. Але, коли він загадав Ткачова, то почув від своїх співрозмовників здивоване питання: "Хто?" Отже, цим "науковцям" ім'я Ткачова нічого не говорило.

Збираючи матеріял для своєї книжки, А. Л. Вілкс виявив причину замовчування діяльності й імені Ткачова в СРСР. Вона дуже проста: Вілкс показав ясно, як на долоні, зв'язок революційних ідей Леніна з ідеями Ткачова. Цього не хочуть визнати провідники союзовської компартії, твердять, що Ленін сам створив свою теорію, стратегію і тактику революції, і що він учився тільки у Маркса та Енгельса.

Цю комуністичну легенду А. Л. Вілкс успішно розбивав.

Чи читав Ленін твори Ткачова? На це дає відповідь старий член більшовицької партії В. Вонч-Врунич у своїх споминах. Він згадує про перший приїзд Леніна до Женевы в 1885 р. Ленін часто заходив до бібліотеки російських емігрантів, "дуже пильно читав і досліджував всю давню революційну літературу і ставився з особливою увагою до Ткачова, помітивши, що цей письменник був ближчий до наших поглядів, ніж будь-який інший".

Вонч-Врунич (після захоплення влади більшовиками в жовтні 1917 року він був керівником справ Ради Народних Комісарів) писав у своїх споминах, що Ленін радий усім однодумцям читати твори Ткачова, якого він називав "оригінальним і чудовим мислителем".

Ткачов, родом із шляхти Псковської губернії, ще в університеті брав участь в революційних виступах у Петербурзі і писав статті в опозиційній пресі. Від 1873 року і до смерті він перебував на еміграції в Женеві та Парижі. Від 1876-го до 1879 року був редактором часопису "Набат" (Сполюх).

У своїх статтях і брошурах Ткачов писав, що революція підготувала "революційну меншість", і вона, захопивши владу, має накинати

ти невідомим масам "комуністичні елементи". А. Л. Вілкс цитує слова із писань Ткачова: "Успіх революції залежить від створення і організації єдиної розкиданих революційних елементів в живому організмі, що є здатний діяти згідно, за єдиним планом, і впорядкований єдиною, спільною проводом — організації, заснованій на централізації влади і децентралізації функцій".

На стор. 168-174 Вілкс подає із писань Ткачова й Леніна рівнобіжні тексти, які показують однаковість поглядів їх на різні проблеми політики. Ткачов:

"Інтелігентна меншість дасть обдумати й раціоналізувати форму боротьби, ведучи її до визначеної цілі, скеровуючи сирій матеріял (маси) до ідеальних засад... Нецивілізована маса є надто груба й неосвічена, щоб зрозуміти причини її пригноблення і сама знайти шлях для поліпшення". На думку Ткачова, тільки освічена, "революційна меншість" може вести невідомі маси до соціалізму.

Ленін був такого самого погляду: "Дайте нам організацію професійних революціонерів, і ми перевернемо Росію", — писав він.

Ткачов знав, що в Росії капіталістичне г о сподарство було мало розвинене, що на Московщині це була примітивна селянська "община". Тому він уважав, що "революційна меншість" повинна поспішити позалити царський режим, завести партію диктатури і створити комуністичний устрій: "Революційна меншість не хоче далі ждати, але береться сама накинати свідомість народу".

Щоб "революційна меншість" могла успішно керувати, потрібний централістичний устрій у державі. Ткачов відкидав конфедеративний чи федеративний лад, називав його "буржуазним індивідуалізмом" і тому з ненавистю поставився до соціалістичних груп інших народів царської Росії, що обстоювали свої права на автономію чи самостійність.

Особливо непокоїла Ткачова діяльність жєневського гуртка українських соціалістів, до якого належали — Михайло Драгоманов, Сергій Подоліський, Федір Вовк, Мих. Павлик та інші.

В статті "Революція і національні принципи" (р. 1878) Ткачов уважав за повинність соціалістів усіх народів Росії зберігати єдність цієї держави і після перемоги революції, бо, мовляв, "немає якутського соціалізму, малоросійського соціалізму, грузинського соціалізму і так далі, так, як ви не можете мати якутської чи іншої геометрії".

Після перемоги соціалізму, — писав Ткачов, — "всі націоналістичні мусьт злитися в одну спільну людську родину".

Особливо непокоїла Ткачова пропаганда українських соціалістів, що обстоювали свою власну соціалістичну організацію, незалежну (Закінчення на стор. 3-ій)

Віра Дорожницька

НОВОРІЧНІ ДУМКИ

Автор цих рядків не думав обиваючувати когось у вибраному способі життя, лише сподівався на відгуки громадянства, що певною мірою допомогли б йому, а може й більшості читачів зрозуміти частину нашої еміграції.

Перше: Існує відомий російський хор Жарова, в якому солістами, і то найкращими, є українці. Пісня, музика є частиною культури народу. Як українців, що пішов на вигнання з цілком боротьби проти російської окупації України, може рівночасно презентувати російську культуру перед усім світом?

Друге: Дехто з наших емігрантів пішов по дуже легкій лінії — вивчають російську мову, дістають докторські й навчальні тієї мови чужинців в коледжах та університетах, і то по підручниках та за методами сучасної російської системи.

Америка є країною великих можливостей, і, коли хтось хоче мати звання доктора, а не весити студіювати інженеру чи медичнику, є багато інших галузей наук, в яких можна дістати це звання.

Коли хтось мусить заробити гроші на утримання родини, чому, співаючи в рідній "Думці", підсилюючи її своїм голосом, не навчитися, припустимо, високоплатної справи в IBM?

Нас цікавить: як батьки, що несуть російську пісню, мову і культуру в чужинський світ, виховують своїх дітей на борщі за звільнення України? Як ці діти, виростаючи, можуть вірити в логічність думання та поступовань своїх батьків?

Третє: Щораз більше молодих українців і українколюбців одружується з чужинцями. Якщо це робить уяк 20 років, він, без сумніву, справляв велику прикрість родині та нації, але має вибачення в специфічності свого віку, коли голова знаходиться в серці, а не в напівці. Батькам прикро: вони "виписали сина в люди", а він, замість опасливити українську дітвину, родити онуків - українців, одружується з чужинцем і цим самим ставить дітвину - українку перед необхідністю лишитися самітньою або шукати чоловіка серед чужинців. І ось воно так чиняться одне за друге, неможливо лічати в годиннику.

Коли б перевести статистику одруження молоді 19-23 років, а панів і панів 30-35 років, то нам здалось, що ті старші віком переважають своїми м і ж національними подружжями.

"Часто буває так: залишається хлопець до дівчини українки роками, а потім раптом одружується з чужинкою. Чому?"

Невже оті дорослі, що мусять думати головою, не розуміють, що назалгалі жінки є більшими націоналістами, ніж чоловіки, і, якщо котрась із них виходить заміж за чужинця, то на це є дві причини: або вона чомусь жінка, згінювана своєю національною групою, відкинена нею і в страхові пенію самітнього старістю, немиле поганяючи за собою, халпасте за чужинця, або знаходить матеріяльно вигіднішим одружитися з "добре ситованим" чужинцем.

Приходять діти, і мати виховує їх, як її подобається. Невелика частина українців можуть похвалитися, що навчили жінку - чужинку дітей української мови, та ще й привели їх до української церкви.

Невже українська жінка своїми прикметами і властивостями, своїми чеснотами матері, господарки чи своєю красою поступатися перед чужинкою? Аж де це вона з чоловіком бореться за незалежність своєї Батьківщини. В часах скочивщин, коли чоловік спав, вона простоювала ночі у вікні, очікуючи зі страхом на приїзд "чорного ворона". Разом з чоловіком, братом, нареченим, жінка страшилася німців та бори, стояла на морозі, відганяючи увагу німців, коли партизани підкладали міни під мости чи залізницю. Вона, в стоптаних черевиках, бігала до університету, здобувачи високу освіту. Вона родить, виховує дітей, з яких виростають майбутні борці за Україну.

Невже в очах чоловіків жінка - українка стала такою маловартісною, що її легко можна замінити на чужинку? Невже хвилює захоплення усмішкою чужинки сильніше від патріотичного почуття, покинутої української крові?

Та часом трапляються й іншого роду прикрі випадки. Одовів чоловік, лишився з малою дітвиною. Одружується вдруге в надії замінити сироту втрачену матір. Але нова дружина, замість тішитися радістю бути матір'ю хоч не власною, то чоловіковою дитиною, який лютий свою нову дружину і сподівається, що вона принесе тепло малій сирітці, — починає її ненавидіти.

Молода українка вишля заміж за італійця. Чому? — А хто з українців одружується з жінкою, що має двох дітей? Це — гірка правда.

Ми проголошуємо патріотичні промови, співаємо патріотичні пісні, жертвуємо на пам'ятники, але чи це все робить нас великою, об'єднаною українською громадою, людьми, гордими зі своєю похідністю? Чи ми, немов оті спартанці, стоїмо цілкомю коргого, готові борити своє минуле, будувати майбутнє, рятувати своїх дітей від домішок чужої крові?

Для кого ж будемо ми пам'ятники, пощо тратимо гроші, коли один від одного відвертаємось? Часом з піною на устах приходиться нам доказувати, що ми не росіяни чи не поляки, то нащо ж ослаблювати себе одруженням з чужинцями?

Навіщо тих двох дітей віддаємо на виховання італійцям? Американці усинають дітей, не знаючи, хто їх батьки, та й самі іноді добре

ГОЛОС ЧИТАЧА

ПРО КОМУНІЗАЦІЮ ЮНЕСКО

У "Свободі" з 11 грудня м. р. вміщено статтю п. Л. Полтави під наголовком "Комунізація ЮНЕСКО". Автор не пожалів зусиль і підібрав цінні інформації про ЮНЕСКО, що є ніби всесвітнього значення установою. Вона могла утворитися тому, що в широкому світі, поза залізною заслою, поза демократичною свободою і зайво було б тут пригадувати, як комуністи, а головне московські, насправді націонал-шовіністи, використовують світову демократію, щоб опанувати цільний світ.

Автор статті подає низку фактів про успіхи комуністів у ЮНЕСКО, а між ними й такий: "ЮНЕСКО в 1967 році офіційно взяло участь у святкуванні 50-річчя союзовської держави, а в 1968 році — у святкуванні 150-річчя з дня народження К. Маркса", — значить, головна теоретика в справі ліквідації демократії. І далі: "внесено резолюцію про те, що ЮНЕСКО візьме участь у святкуваннях з нагоди 100-річчя з дня народження засновника першої соціалістичної (народовичової) — М. Ф.) держави, Володимира Леніна".

Вже поданого досить для того, щоб ствердити, що ЮНЕСКО є тепер нічим іншим, як притулком 4-го Інтернаціоналу, в якому головну роль відіграють московські націонал-комуністичні шовіністи, неперевірені брехуні.

Тоді кінець своєї статті п. Л. Полтава подає: "... бо не знають, хто вони. Але ті діти знаходять тепло, привіт у нових батьках. Ми ж чомусь цураємося адоптувати дітей, що втратили батька або матір. А хто знає, може вони, прийняті нами, виховані українцями, стали б підпорою нашої старості."

В Західному Сибіру, біля Алтаю існує понад 50 років українське село. Мова там українська, з сусідами-сибіряками наші люди живуть мирно, хоч сибіряки називають наших "халками", а наші сибіряків "чалдонами". Треба сказати, що "чалдонки" дуже охайні жінки, але досі мало було випадків, щоб хтось з українського села "очалдонився" — одружився з сибірячкою чи сибіряком. Коли в селі не вистачає дітей чи хлопців, громада посилає поважного чоловіка або жінку ген аж на Україну за "контингентом" молодих.

Так зберігаються наші села на сибірських землях. Між іншим, пісня "Разпрягайте, хлопці, коні!" стала майже національним гімном для українців Алтайського краю. На жаль, ми не можемо похвалитися тут подібною любов'ю до свого народу. Багато мусимо вчитися у жидів, а особливо в ірландців, історична доля яких у великій мірі подібна до нашої.

Ось на всі ці наведені вище думки хотілося б автору почути відгуки читачів.

От з цим погодитися не можна. Цю лиху пам'яті справу ми у вільному світі мусимо в якнайширших розмірах використати. До відзначення лєнінського ювілею, до якого ЮНЕСКО вже почало готуватися, часу ще досить, бож 100-річчя з дня його народження припадає на 10 квітня 1970 року.

Отже, практично: члени поневоленіх народів, які перебувають у вільному світі, повинні взяти активну участь у викриванні "жахливих злочинів, заподіяних москалем Володимиром Ульяновим - Леніном. Особливо ж ми, українці, знаємо, що сказати й показати — і то може, на цей раз, у першу чергу — отому ЮНЕСКО, що "постановило взяти участь у святкуваннях". Для вибирування уже друкованих і ще не друкованих матеріялів про злочинний діла Леніна і його доповідників ми масмо чимало організацій. А започаткування цієї великої акції, зокрема, ініціативу в переведенні у вільному світі маніфестації - протестів, мусів би взяти на себе Секретаріат СКБС.

Наші ж духовні зверхники всіх трьох віровізань повинні з нагоди цього алощасного 100-річчя В. Ульянова - Леніна проголосити йому анатему, тобто перевести цілком підставно те, що був учинив бездіставно над нашим гетьманом Мазепою московський цар Петро, також кат України.

М. Ф.

ПОВІСТЬ А. ЧАЙКОВСЬКОГО "ЗА СЕСТРОЮ" ВИШЛА ФРАНЦУЗЬКОЮ МОВОЮ В БЕЛЬГІ

Брюссель. — Орган Українського Допомогового Комітету в Бельгії "Вісті" в ч. II — 1968 р. повідомив, що в Брюсселі, з позачасовою фірмою "Edition des Artyet" вишла французькою мовою повість Андрія Чайковського "За сестрою", накладом її перекладача Андрія Свірка, під наг. "Ангусь дан л Степ" ("Страх у степу"). А. Свірко — інвалід після праці в шахті, вивчив також англійську мову. Він перекладає на французьку прозову "Кобзаря" Т. Шевченка, але на такий переклад не має видавця.

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

Вісник

СВОБОДА ЦІНИ НЕ МАЄ

Ярослав Гайвас

(33)

Тоді Валігурський переходить на ті записки, що в папі: "А що це за прізвища?"

На це питання я чекав довгі місяці, знаючи, що воно напевно приїде. Всі пояснення й аргументи, речеві докази й свідків передумав я десятки разів на самоті. Не могло бути для мене якогось заспокоєння, несподіваного запиту, пасти. Власне в тому найнебезпечнішому для мене місці приготував я собі перемогу. Можливо, що після моїх вияснень прокуратура й суд в порозумінні з відповідними державними чинниками взагалі цієї справи не будуть висувати. Це ж бо такі дуже невідомі публічно на суді обговорювати зорганізовані напади, побої власних громадян або інспіровані державними органами погроми, підпали, руйні. Валігурський напевно знає з Міністерства Війни, що тут ідеться про людей, які за активною допомогою державних чинників приготували й брали участь в диверсійних актах, саботажах,

терорі проти мирного населення на терені іншої суверенної держави, Чехо-Словаччини, в часі миру і при утримуванні дипломатичних і інших стосунків. Та, на жаль, свого плану не можу перевести в життя. Провадимо акцію, всі відмовляють зізнань без винятку, не зважаючи на те, чи це їм вигідно, чи ні.

— Ніхто зізнань не складає не буду, яні не давати ніяких вияснень, доки поліція тортурує наших друзів. Ви знаєте, що ми провадимо акцію.

— Звідки в'язень знає про якісь тортури арештованих, хто йому наговорив такого? Це наклеп на державні поліційні органи, і з цього може бути додатковий артикаул...

— Про тортури знають усі в тюрмі і на світі. Це не наклеп, а факт. А я знаю про них з комунікатів проводу в'язнів. Примірники тих комунікатів напевно попадалися в руки адміністрації тюрми.

Валігурський і оком не моргнув, ведучи далі своє: — Є нагода полегшити положення, приспівити процес, а може навіть скоротити побут у тюрмі. Пощо самому себе карати?

Я знов повторив свою заяву. Але хитрий Валігурський не здавався: він нічого не записував, не буде ніякого протоколу, я не буду нічого підписувати, все залишиться між мною і ним...

Я ще раз повторив своє. Тоді Валігурський покликав стражників і ті забрали мене назад на камеру.

Не минуло кілька днів і Валігурський знов мене кличе. Цього разу на столі нічогосінько. Просить сідає. І знов розмова про різні справи: родину, здоров'я, працю в банку тощо. А потім: "Збираються такі хмари, як же бути українцям з поляками?" — На такий запит годі відповісти, доки тюрми завалені нашими в'язнями, — відповідаю. — "Власне про це я й хочу говорити з вами, — починає нерішуче Валігурський. — Ви один з найстарших в'язнів, відслідкуйте уже два вироки і тепер грозить вам дуже тяжкий третій. Але ви можете облегшити свою долю... Ви провадите акцію в тюрмі. Цю акцію треба закінчити. Тоді почнуть випускати в'язнів. І ви можете в цьому допомогти. А коли ви це зробите, то я ручусь словом гонору, що допоможу вам. Що ви на це?"

Моя відповідь була проста: Так, акція є і я беру, так як і всі, участь у ній. Але доручив її, веде, за неї відповідає і може відкликати тільки Провід українських Націоналістів Політичних В'язнів. І в цій справі слід говорити тільки з Проводом. — "А хто є Провід?" — питає Валігурський. Раджу йому звернутися до адміністрації тюрми, там знають, бо їх завалило про це повідомляють офіційно, і вони власне через цей Провід повинні утримувати контакт з нашими в'язнями.

Валігурський скинів і готовий вибухнути. Але він майстер і втримав форму. Почекав, подумав, а тоді знов почав своє. Перекоує мене, що для свого добра й добра в'язнів я повинен виплинути на перер-

вання акції. І пішли казочки: скільки людей було б звільнено, скільки слідств скорочено, бо ось деякі тривають уже два роки, приспівено б розправити і в'язні пішли б додому, де на них чекають їхні родини. Одним словом: виняткові добродіяства чекають нас усіх після того, як зірвемо акцію. — "Наші погляди є різні, але тут не місце дискутувати, я суддя високої ранги, а ви в'язень, поліційний в'язень. Передумайте те, що я вам сказав, порадьтеся своїми дорогами зі своїми товаришами, а на другий тиждень я знов закличу вас", — закінчив Валігурський.

Весна в тюрмі — і знову світ!

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Можетєть вивести:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5820 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, PA. 19141

Фінікс, Арізона

ВЕСІ. О. МИХАЙЛО ГОРОШКО ВИЇДЖАС НА МІСЦІНУ ПРАЦЮ ДО АВСТРАЛІЇ

3-го листопада в присутності багатьох гостей та понад сотні парохіян відбувся прощальний бенкет в пошану довічного о. парохіа М. Горюшка, котрий по 7-літній праці у Фініксі відходить на місцеву працю до Австралії, куди його запросив Пресвітер, Єпископ Кир Іван Прішкун.

До приходу о. М. Горюшка в 1961 році у Фініксі була тільки Мійна станиця, куди один або два рази в рік доїжджали священники з Лос-Анджелесу, щоб відправити Службу Божу. За стараннями о. М. Горюшка куплено та доведено до каліфорнії та до місця для священника. Затишно великий довг. і при добрій господарстві о. парохіа і помічній частині парохіян за 5 років сплачено борги. В цім ділі багато допомогли своїми жертвами та знаннями такі родини: Михайло Мельникович, М. Стехна, Ф. Гайдук та О. Ферранті. Рівнож о. парохіа організував три роки Український Фестиваль (при допомозі родини Ферранті), на котрі приходили масово американці (пересічно 5-10 тисяч), і це помогло у виплаті дог.

До приходу о. М. Горюшка, Україна не була майже знана на території Арізони. Перед підготовкою фестивалю, о. парохіа давав реферати про Україну, про комунізм, нашу Церкву у всіх римо-католицьких парохіях, бізнесових та професійних кілобах міста Фініксу. Довгі роки відправляв Службу Божу в римо-католицьких церквах, особливо в "рідріт гавз", та посприяв нашій обряд. Його заслугою та інж. В. Чопівський, який подав деякі пояснення та розмови про Лемківську еміграцію в Америку. Вперше були показані образи славного лемківського майдану-феномена Никифора, спогадами про якого поділявся д-р Володимир Пасіка. У мистецькій програмі із лемківської тематики виступили: проф. Олександр Березницький, який подав життєпис поета Богдана Гора Антоновича з Лемківщини, художні читання — Ірина Лаврівська й Ніла Стецькія, та хор "Бурлаки" під керівництвом Юрія Лаврівського, який виконав кілька лемківських пісень. Ця перша в Воффало імпреза, що познайомила нашу українську громаду з творчістю і життям лемків, тієї прекрасної вітки українського народу, яка найбільше понесла жертв і знищена в найвогністійшій революційно-визвольній боротьбі за трьома державами: СССР, Польщею й Чехо-Словаччиною.

Як минулими роками, так і цього року, 22-гий Відділ ООЧСУ в Воффало влаштував дві "Живі газети" в цьому сезоні: 8 й 22-го грудня м. р. в приміщенні Українського Дому "Дніпро", в яких брали участь: проф. Зенон Саган — "Світова політика, і ми"; д-р Богдан Романчук — "Україна в культурному наступі: поезія молодих поетів"; о. шамб. д-р Павло Івахів — "Християнська правда в Україні"; Леся Лисак — "Різдвяний нарис"; д-р Іван Мосійчук — "Гонимі сьомі інфлюенца та лікування"; Микола Пінкас — "Політичний ОУН-УПА"; різдвяний нарис та гумор з щоденного життя.

Заходом Українського Конгресового Комітету Америки, Відділ в Воффало, для відзначення 100-ліття "Прогресу" влаштовано 8-го грудня м. р. святковий сходовий громадський з'їзд лемківського доповіді д-ра Михайла Сайкевича та спогадами д-ра Степана Шипилявого. З тієї на-вчення в її дальшій розвитку. Відзначення молитви та співом "Многая Літа" для отця парохіа закінчено цю зворушливу прощальну зустріч.

Д. В.

САЛОТ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ

ПРЕЗИДЕНТОВИ

РІЧАРДОВИ НІКСОНОВИ

ПЕРЕДАВАТИМЕ В ДНІ ІНВІГУРАЦІЇ
20-го СІЧНЯ 1969 р. о год. 9:30 ВЕЧ.

В ОДНОГОДИННІЙ ТЕЛЕВІЗІЙНІЙ ПРОГРАМІ
3 ТЕЛЕВІЗ. СТАНЦІЇ WFAN-TV — РУСЛО 14
2 СТАНЦІЇ WJAT-TV — РУСЛО 14
ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДИЙ
РОМАНА МАРИНОВИЧА

Слухайте нашу радіопередачу з Вашингтону КОЖНОЇ СУБОТИ о год. 9:30 веч. з радіостанції WGTB-FM — канал 91.9, Washington, D.C.

UKRAINIAN MELODY HOUR
P.O. Box 2257 Washington, D.C. 20013

Окружний Комітет Відділів УНСОЮЗУ в Дітроїті, Міш.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКУРЖНОГО КОМІТЕТУ

відбудуться

у неділю, 19-го січня 1969 року
о год. 2:30 по пол.

у залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при вул. Мартін ч. 4653

із наступним порядком нарад:

- Відкриття і прийняття порядку нарад.
- Вибір Президи.
- Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
- Звіт Управління і Контрольної Комісії.
- Дискусія над звітами.
- Слово Юліана ЛІСОГОРА, Головного Председника УНСОЮЗУ.
- Абсолютна уступкаючий Управління.
- Вибір нової Управи і Контрольної Комісії.
- План праці на нову каденцію, внески і запити.
- Закриття нарад.

Учасність у Загальних Зборах зобов'язані взяти всі члени Управи Окружного Комітету, Управи всіх привласнених Відділів та Конвенційні Делегати. Секретарі Відділів повинні повідомити і запросити на Збори всіх членів Управ своїх Відділів.

У Загальних Зборах візьмуть участь також Головний Председник УНСОЮЗУ

ПОСИЛ ЛІСОГІР
та Головного Контролера
ВОЛОДИМИР ГІРНЯК І ІВАН ВАЩУК
ЗА УПРАВУ: Дмитро ФЕДОРКО секретар

Володимир ДІДИК голова

ПЕРТ АМБОЙ і ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 2-го лютого 1969 року
в год. 2:00 по пол.
в приміщенні

Української Централі
при церкві св. Дмитрія, Roosevelt Avenue
CARTERET, N.J.
— відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКУРЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС

в яких повинні взяти участь Урядові Представники та Конвенційні Делегати всіх таких Відділів УНСОЮЗУ:

104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342,
344, 349, 353, 372

з місцевостей:

Перт Амбой, Плейфілд, Баванд Брук, Айселінг, Картерет, Рагвей, Менвіл, Раритан і Нью Бронсвік.

В зборах візьмуть участь:

ПОСИЛ ЛІСОГІР, головний председник і **СТЕПАН ГАВРИШ**, гол. радний і обласний організатор УНС

До участі в зборах запрошують також всіх членів УНС та Українських Громад цих місцевостей:

ЗА ОКУРЖНИЙ КОМІТЕТ:

Т. ТЕНЗЕЛЮК председник Інк. Володимир ЯНІВ секретар

Неділя, 26 січня 1969 року
Година 6:00 вечора

Fashion Institute

225 W. 24th Street, NEW YORK CITY

• Канічки вступу у передпродажі в українських кон'яг-них Нью Йорку.

• Вступ відкритий для молоді в однострої.

ХРОНІКА ВОФФАЛО, Н. Й.

Невелика громада людей, уродженців Лемківщини, під проводом інж. Олександра Кришницького, влаштувала 1-го грудня м. р. Виставку Лемківської Творчості, в приміщенні Українського Народного Дому, яку оформив мистець Марія Воряч. Відвідувачі оглядали народну музику, вишивку, фотографії українських церков, людських осель, українські та чужинські видання про Лемківщину, експонати Володимира Лисняка, який подав деякі пояснення та розмови про Лемківську еміграцію в Америку. Вперше були показані образи славного лемківського майдану-феномена Никифора, спогадами про якого поділявся д-р Володимир Пасіка. У мистецькій програмі із лемківської тематики виступили: проф. Олександр Березницький, який подав життєпис поета Богдана Гора Антоновича з Лемківщини, художні читання — Ірина Лаврівська й Ніла Стецькія, та хор "Бурлаки" під керівництвом Юрія Лаврівського, який виконав кілька лемківських пісень. Ця перша в Воффало імпреза, що познайомила нашу українську громаду з творчістю і життям лемків, тієї прекрасної вітки українського народу, яка найбільше понесла жертв і знищена в найвогністійшій революційно-визвольній боротьбі за трьома державами: СССР, Польщею й Чехо-Словаччиною.

Як минулими роками, так і цього року, 22-гий Відділ ООЧСУ в Воффало влаштував дві "Живі газети" в цьому сезоні: 8 й 22-го грудня м. р. в приміщенні Українського Дому "Дніпро", в яких брали участь: проф. Зенон Саган — "Світова політика, і ми"; д-р Богдан Романчук — "Україна в культурному наступі: поезія молодих поетів"; о. шамб. д-р Павло Івахів — "Християнська правда в Україні"; Леся Лисак — "Різдвяний нарис"; д-р Іван Мосійчук — "Гонимі сьомі інфлюенца та лікування"; Микола Пінкас — "Політичний ОУН-УПА"; різдвяний нарис та гумор з щоденного життя.

Заходом Українського Конгресового Комітету Америки, Відділ в Воффало, для відзначення 100-ліття "Прогресу" влаштовано 8-го грудня м. р. святковий сходовий громадський з'їзд лемківського доповіді д-ра Михайла Сайкевича та спогадами д-ра Степана Шипилявого. З тієї на-вчення в її дальшій розвитку. Відзначення молитви та співом "Многая Літа" для отця парохіа закінчено цю зворушливу прощальну зустріч.

Д. В.

Українська Автокефальна Православна Церква

Святотроїцька Катедр

при 359 Брум вул. в Нью Йорку, Н. Й.

Дня 19-го січня 1969 р. (год. 12-та)

в День СЯГОГО ВОДОХРИЩА

у СВЯТОТРОЇЦЬКОМУ ХРАМІ

після Служби Божої відбудеться

КОНЦЕРТ

КОЛЯДОК І ШЕДРИВОН

у виконавстві

КАТЕДРАЛЬНОГО ХОРУ

Сердечно запрошуємо всіх взяти численну участь і своєю присутністю виявити свою велику любов і пошану у плеканні нашої неаморфної і багатогранної музики.

Настоятель Катедр —
прот. ЮРІЙ СІКОРЬСЬКИЙ
ПАРАФІАЛЬНА РАДА
БРАТСТВО, СЕСТРИЦТВО,
КАТЕДРАЛЬНИЙ ХОР

Рочестер, Н. Й.

НОВАКИ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ЛІСТОПАДА ВОГНИКОМ

9 листопада гніздо новаків "Діти праці", вшанували святий вогник 50-літній роковини Листопадового Зриву і 23-ту річницю смерті добродія Українського Плату, славної пам'яті Митрополита Андрея Шептицького.

Святковий вогник відбувся у великій залі тов. "Самодомою".

На середині залі збудовали "вогник". Довкола нього новаків зі своїми братчиками. Святковий вогник відкривав гніздо, пл. сен. Віра Гринишин новаків привітала "Готуєсь!". І визначу новаків Романа Гриняка і Андрія Хомика на почесну стійку коло вогника. На команду гніздових братчик Романа Омецького запалив "сухий" — електричний вогник, а новаків, на струнку, запалили новаків пісню "Ми діти українські".

Гніздові просили присутніх гостей злучитися разом духами з новаків, і перестали іскру любові в далеку Україну, де д'яється ризик тому зривався Листопадовий Чин. Новаків беруться за руки і на команду гніздових передають один одному іскру любові, стискаючи руки. Відтак, похиливши свої маленькі голови на груди, вшанували однохвилинною мовчанням пам'ять поляглих Героїв Листопадового Зриву.

"Сухий" вогник палав все вище і вище при допомозі вітряка, а маленькі новачки стояли неперушно довкола нього. Юнак Олександр Селів відчитав гутірку про Дмитра Вітовського, а новаків Андрій Хома відіграв на гармоніці пісню "Не пор! Не пор!"

Відтак, рій "Тигрики" продекламував спільно вірш Ле-

"ПЕРШІЙ БОЛЬШЕВИК"

(Закінчення зі стор. 2-й)

ну від росіян (М. Драгоманов):

"Правду кажучи, щирі соціалісти — українці! Ми не маємо ніяких відмовитися від своїх націоналістичних утупів. Іншого вибору немає".

З цих висловів Ткачова кожному мусить бути ясно, що Ленін "своїми словами" переказував ідеї Ткачова. Його захоплення ідеями Ткачова було тривале, на все життя. Ідеї, що їх позичив Ленін у Ткачова, були положені в основу більшовицької партійної організації, і Ленін, захопивши владу, діяв згідно з порадами свого вчителя — Ткачова.

Про це так писав видатний більшовицький діяч — С. Мікшевич в журналі "Пролетарська Революція" (Москва, 1923 р.):

"Безперечний факт, що російська революція відбулася в значній мірі згідно з ідеями Ткачова, через захоплення влади в час визначений наперед революційною партією, яка була організована на засадах строгої централізації і дисципліни. І ця партія, захопивши владу, дія в багатьох відношеннях так, як радив Ткачов".

Мікшевич мав повне право називати Ткачова "першим більшовиком". З цього приводу в комуністичній пресі після смерті Леніна відбулася широка дискусія, в якій погляд Мікшевича за судилом. Щоб не було спокус називати Ткачова вчителем Леніна, заборонено в СССР досліджувати ідеї та діяльність Ткачова, і його ім'я перелано в забуття.

Віткова заслуга в тому, що він показав зв'язок більшовизму з російськими групами.

П. А.

У Лондоні відбувся суд над українською молоддю за антикомуністичну демонстрацію

Лондон. — Відбувся розправа над 19 членами Спільної Української Молоді в Англії, які 7 серпня 1968 р. разом із іншими сумішними, по-молодечому заперечували проти нової хвилі арештів дисидентів у колоніальній Україні, підтримуючи своєчасне посольство в Лондоні. Оскаржені закінчили "абракадабру з метою порушення громадського спокою" і до кожному додатково — спротив поліції. Українське громадство щедро відгукнулося на збірку фондів для найняття офіційних оборонців-англійців — члена парламентарію Д. Рейтона і ата. Мурро; зі сторони суду була ще призначена безплатний оборонець п. Коллінс. Сумішні прийшли на судову розправу в українських вишивках близькох, хлопці в національних вишивках. У залі було чимало слухачів — англійців та членів СУМ, представників українського громадянства, п. р. е. с. ст. ст. СУМ-у. Всі присутні, за порадою оборонців, призналися до вини, і тому індивідуальні оскарження були відняті, а лава присяжних дала вже не брала участі в розправі. Суд швидко усвідомив, що "атака" молоді на будинок советського посольства в Лондоні була не якимось злочинним, а виступом патріотичної молоді українського походження проти поволення України советському Росією. Суд почув також найкращі характеристики підсудних молодих людей з різних джерел. Представник поліції визнавав, що українці в Англії мають добру загальну репутацию, але подав, що матеріальні втрати поліції вносили 30 фунтів. Газета СУМ в Англії "Голос Молоді" з 5 грудня м. р., що інформувати про "Укра-

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

за Душу бл. п. трагічно померлого

МИХАЙЛА СЕНЬКІВ

буде відправлена

21-го січня 1969 р., о год. 7-й рано

в КАТЕДРІ СВ. О. НИКОЛАЯ ЧИКАГО

На цю службу відправив в шосту річницю смерті запрошує всіх Приятелів і Знайомих дружина ТАТІЯНА СЕНЬКІВ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

блаженної пам'яті нам Дорогого

СИНІА І БРАТА

МИХАЙЛА ЯВОРСЬКОГО

який згинув у Ветмані, буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

у суботу, 18-го січня 1969 року

у церкві ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІ

при Лівінгстон Еклені, Нью Бронсвік, Н. Й.

До участі у молитвах просити:

тато — МІХОЛА
мама — АЛЕКСАНДРА
сестри: КАТЕРИНА, СОНЯ І ОЛІА

Замість квітів на свічку могили

бл. п. мтр. ФІРМАЦІ СЕМЕНА БАРАВАКА

похороненого 4. 1. 1969 на Факс Чикаго, злочини 25.00 доларів на Університет у Річді

Оксана і д-р Дмитро ТКАЧУК

Замість квітів на могили нашої Тітки

бл. п. РОСТИСЛАВИ ТЕМНИЦЬКОЇ

схоронено 20.00 доларів на Українську Вільну Академію Наук в ЗСА

Ірина та Олег ФЕДІШІН

Замість квітів на свічку могили

бл. п. д-р. АНДРІЯ МУДРИКА

схоронено 10.00 доларів на Український Католицький Університет у Річді

Тетяна БУТОВИЧ

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Нью Йорку

МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УККА

відзначає

50-РІЧЧЯ СОБОРНОСТЕЙ

УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

Програма:

Відкриття і Прокляття Українського Дня.
Пройова — проф. І. ВОВЧУК
А. ДОВБЯНСЬКИЙ — бас-баритон
При фортепіані І. СОНЕВИЦЬКИЙ
Р. ШУТАН — декламатор
Хор "ДУМКА", під диригентурою О. БЕРНИКА
При фортепіані Х. ЗУБРИЦЬКА

